

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XII. Deipara Virgo, pro ea, quâ apud Deum & potestate & dignitate excellit,
Lindam in Prussia gratiis ac beneficiis ab se distribuendis, opportunam
delegit sedem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

ra canit (a) conversâ ad illam oratione, usurpare. *Miraculorum tuorum fulgore, quo eximie tuis praluces, dolorum & tribulationum fuliginem dissipas, internamque hilaritatis lucem illis expandis, qui magna omnino laudibus Te, velut DEI Matrem, colunt.*

C A P U T XII.

Deipara Virgo, pro ea, quâ apud DEUM & potestate & dignitate excellit, Lindam in Prussia, gratiis ac beneficiis ab se distribuendis, opportunam delegit sedem.

Plè omnino, nec minùs verè, Pius II. Summus Pont. in aureo calice, quem B V. Lauretanæ dicârat, hoc epigrammate calici eidem inscripto (sicuti author est Turfellinus (b) Deiparam ita alloquitur) *Pia DEI Genitrix. Quamvis tua potestas, nullis coarctetur finibus, ac totum impleat orbem miraculis; tamen, pro voluntate, sæpius uno loco magis, quàm alio delectaris; & Laureti Tibi placitam sedem, per singulos dies innumeris signis & miraculis exornas, &c.* Possemus & nos propè paria, apud Lindensem Deiparæ sedem, vota appendere. Quod enim potestatem & beneficentiam, quam eo loco spectamus, attinet; nullis prorsus arctatur finibus; ut non in curia, cum dignissimo Lipsii discipulo Ercyio Puteano (c) de Diva V. Bellifontana, dicere nobis liceat; *Virgo DEI Mater, aliquid habere DEI capit, postquam ad calum & Filium evecta est; divina clementia & bonitatis radios, in cultores suos, libera-*

(a) ὑπερσφάπτεισα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῆ ἀγγλῆ των σῶν, πῶ των παθῶν ἢ θλίψεων ἀπελαύνεις ἀμίχλιω, ἢ φῶς τῆς εὐφρασύνης νοητὸν ἐφαπλοῖς, τοῖς μητέρα θεοῦ σε μεγαλύνει. (b) lib. I. cap. 26. (c) cap. I.

vali quodam lucis fonte derivans. Quæ ubique beneficia,
 dona, thaumata? Aut fallor, aut hæc omnia pietatis possio
 præmia appellare: vel cum Friderico Fornerio de B. V.
 Weyerensi (a) Quis vel pessimus, & corruptissimus, &
 serpentis semine oriundus hæresiarcha, calcaneo honoris be-
 nedictæ DEIPARÆ, tam venenato morju insidietur, ut
 ausit injicias ire, præpotentem DEUM, Matrem suam, Di-
 vina majestatis potestatisque sociam, quatenus & licebat,
 & humana capacitas natura admittebat, in imperscruta-
 bili consilio suo, iam à primordio conditorum seculorum,
 adscivisse? Quæ, sicut & plura in eundem sensum à
 dignissimo Antistite Fornerio dicta, simulque illas
 aquarum, fontiumque scaturigines, quæ tum apud
 Weyerensem, tum apud Lindensem Deiparæ Æ-
 dem perenni sese cursu evolvunt, dum contempla-
 mur; subit pariter in mentem id, quod S. Bernardus
 de Vena illa caelesti per Aqueductum descendente nobis
 scriptum reliquit. Advertistis iam, ni fallor, inquit ille
 (b) quem velim dicere Aqueductum; qui plenitudinem
 fontis ipsius de corde Patris excipiens, nobis edidit illum;
 sed, si non prout est, prout capere poteramus. Unde post-
 modum mero melle Bernardi stylus, pro more, flu-
 ens, ira caulam ablolvit: Altiùs ergo intueamini, quanto
 devotionis affectu, à nobis eam voluerit honorari, qui totius
 boni plenitudinem posuit in MARIA: ut proinde, si quid
 spei in nobis est si quid gratiæ, si quid salutis, ab ea nover-
 mus redondare, quæ ascendit deliciis affluens. Totis ergo
 medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, & votis o-
 mnibus, MARIAM hanc veneremur; quia sic est voluntas
 eius, qui totum nos habere voluit per MARIAM. Totum
 omni-

(a) lib. I. cap. I. (b) serm. de Nativit. Mariæ.

omnino voluit nos habere per **MARIAM**, summus ille bonorum omnium largitor **DEUS**; quia (ut **Petrus** quoque **Damiani** (a) verissimè pronuntiavit) *Per ipsam, cum ipsa, & in ipsa, totum hoc faciendum decernitur, ut sicut sine ipsa nihil factum est, ita sine illa nihil refectum sit.* Quod, quo pacto verissimè, ut diximus, à tanto viro dictum scriptumque sit, idem ipse alibi (b) **Deiparam** alloquens ita explicuit. *Amas nos, amore invincibili, quos in Te, & per Te, Filius Tuus, & DEUS Tuus, summâ dilectione dilexit. Quis scit, quoties refrigeras Iram iudicis, cum iustitiæ virtus à presentia Deitatis egreditur! in manibus Tuis sunt Thesauri miserationum DEI; & sola & electa, cui tanta gratia conceditur. Unde non majore audaciâ, quàm pietate & fiducia paulò antè præmiserat. Quomodo illa potestas, scilicet divina, Tua potentia poterit obviare, quæ de carne Tua, carnis suscepit originem? Accedis enim, non solum rogans, sed imperans; Domina, non ancilla. Et Bernardus iterum (c) *Data, inquit, est ei potestas in celo & in terra; & in manibus eius vita. Quam Deiparæ potestatem, Græca Ecclesia univèrsa, appellat maternam libertatem, & quasi licentiam, quæ in filium Matri, jure suo, competit. Sic enim in Menæis 18. Januar. ad Dei parentem, interpretè **VVagnereckio**, precari solita. O, quæ Mater dignam, quidlibet à Filio postulandi, auctoritatem habes; rogamus Te, ut generis nostri, quod Tibi cognatum est, curam ne deseras. Nam Te solam, nos Christiani apud Domi-**

(a) sermone de Annuntiatione. (b) sermone de Nativit. Virg. (c) sermone 1. supra Salve Regina.

num, pro singulari, ad clementiam nobis exhibendam, illecebrâ usurpare solemus. (a)

Cæterum, præter novellæ apud Prutenos Ecclesiæ, tummas, uti constat, necessitates, quæ alia DEIPARAM causa permoverit; ut suum illud tantæ potestatis juxta ac gratiæ pietatisque Tribunal, apud suam in Prussia Lindam collocaret, quis vel divinando edisserat? si qua tamen via, DEI, Deiparæque consilium, vel obiter rimandi, patere cuiquam potest, fortasse non nemo apud se statuet, Deiparam suæ in Prussia Tiliæ, de qua paulò post erit differendum, tum (specie quodammodo eò invitata, tum indole. Exaltatur alicubi DEIPARA (simul atque in populo honorificato, uti ipsa (b) gloriatur, radicavit) quasi Cedrus in Libano: alibi fortasse, quasi Cypressus in monte Sion: alibi, quasi Palma exaltata in Cadès & quasi plantatio Rosæ in Jericho: alibi verò. Quasi Oliva speciosa in campis, & quasi Platanus exaltata juxta aquam in planitiis. Prussia neque Cedrorum, neque Palmarum, neque aliarum id genus ferax est arborum, quæ DEIPARÆ virtutes, patrocinium, ac potentiam divinæ proximam, ipsâ suâ facie ac formâ, quasi ob oculos nobis statuunt, aut non leviter adumbrent. Par igitur videbatur, ut Deipara apud suam in Prussia Lindam exaltaretur quasi Tilia; cujus quidem Tiliæ feracissima est Prussia. Et sanè videtur, inter jam memoratas, aliasque ferè omnes arbores Tilia, vel ipsa exterio-

E

teriore

(a) μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν υἱὸν οὐ κεκτημένην, συγγενῆς προνοίας τῆς ἡμῶν, μὴ παρίδης, δεομένη. ὅτι σὲ μόνην χρεῖσιν αἰνοῦν, πρὸς τὸν δεσπότην ἰλασμόν εὐμενῆ προβολόμεθα. (b) Eccli. 24. 16.

teriore formâ ac specie suâ, non postremum Deiparæ symbolum atque effigies esse. Si enim magnitudinem spectes, facilè Tilia cæteris cum arboribus, de sublimitate, proceritate, & vastitate contendet; atque ita eminentem, inter omnes omnino cælites, Deiparæ excellentiam adumbrabit; & quasi tacitâ voce cum Ecclesia Græca, Angelum, in S. Damasceni cura Deipara dialogismo, imitando exclamabit (a) *Salve Altitudo, ad cuius fastigium supremum, cogitationes hominum ascendere nequeunt. Salve profunditas, cuius subilem recessum nec quidem acies Angelica penetrat.* Si vero spectes aut foliorum, in orbem latè crispantium, & que ferratorum; aut frondium, in gyrum dense junctæ ac prolixè sese sinuantium virorem, vigorem, atque elegantiam; si gratissimæ desideratissimæque æstivæ inter ardores umbræ amplitudinem & gratiam; nulli arborum Tilia cedit; ut mortalium ad Deiparæ tutelam sese recipientium exprimat, fiduciam, & carmen, quo Balduinus Cabillavus Indiam alloquitur, ingeminandum excitet.

Parce queri; tibi Palma Ceres, tibi palmes Iacchi

Mundus opum est arbor unica, & omne per

Neq; enim minus subsidii Tilia Mariana, humanæ præbet generi, quàm Palma Indica; quæ, cum una sit Arbor plurima tamen omnibus Indiarum populis vitæ subsidia ministrat. Si insuper Ligni ipsius, quodvis opus facillimè adhibendi candorem, vel peritadinem, omnis expertem terebinis, contemp

(a) *Καιτε ὄψος δυσανάβατον ἀνθρώπινος λογισμὸς
καίτε βασιλεὺς δυσπαραστήτων καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς
Μηναῖς 25. Martii.*

ris; triumphabit planè inter arbores Tilia, ut incredibilem Deiparæ puritatem, sanctimoniam, & ab omni, etiam originalis peccati terredine, eximiam immunitatem demonstrat. Quid, quod invictum Leonis robur, quod neque quercu, neque ullo alio ligno, quin nec ære, aut ferro frangi potest, Tiliæ ligno frangatur? Leonem enim frangere, si vis, cavæ è Tiliæ lignis paratæ include. Quod quo pacto ad Lindam Marianam referre queas, docuit de Resselienfibus Poëris quidam, qui Anno M D C L I. ita Christum de Tribu Juda Leonem descripsit:

Vidi ego detentos Tilia sub corte Leones;

Et vidi aratas comminuisse seras,

Quid causa est! ferri quos non tenuere columna,

Hos fragilis Tilia structa catasta tenet!

Virgine nata Puer, puerili infirme ululatu

Attamen è Iuda diceris esse Leo,

Non potes è ferro firmato poste teneri,

Apta Leoninos Linda tenere sinus.

Denique, ut mellei roris dulcedinem & copiam, ut singularem odoris fragrantiam, aliaque plurima, plurimarum Deiparæ excellentiarum signa atque symbola missa faciam, si oculos in ipsum Tiliæ extimum corticem velis conjicere, invenies tam in se uno varium ac multiplicem, tam copiosè fissilem ac flexilem, tam supra arborum morem, membranis, tuni-
cis, phyllitisque tenuissimis (etiam coronarum, ut Plinius (a) inquit, *lemniscu*, antiquorumque honore celebris) inter se, lignumque ipsum, coactis abundè divitem, ac locupletem; ut scilicet omnium, qui in Deiparæ

E 2

para

(a) lib. 16. cap. 14.

para fuit; complexum, catenamque virtutum, humi
 verecundiâ & verecundissimâ humilitate, decenti
 simè obtectam exhibeat. Unde in rem nostram
 Ernestus primus Archiep. Pragensis nuperrimè
 mùm editus. Cap. 43. Marialis: Non fuit, inquit,
Arbor sub celo sicut Maria; nec talis fructus super calos,
ut fructus eius. De Arboribus bonis quedam sunt, quarum
gratia præcipuè est in Radice, aliarum in Ligno; aliarum
resina; aliarum in medullis; aliarum in ramis; aliarum
floribus, aliarum in foliis, aliarum in fructibus, aliarum
semine. Ista autem Arbor tota est plena gratiâ, & ex omni
parte utilis, laudabilis & fructuosa! Neque enim Ti
 Mariana, illa, de qua Calcagninus fabulatur, Bur
 est, quæ, à Natura ad Jovem oratrix missa, ut viro
 perpetuum herbis arboribusque cæteris impetrat
 non communem, sed privatam, & suam unius
 lam egit; ac post longas preces, ut æternæ viridit
 munere ac prærogativâ gauderet, exoravit. Ven
 reversa domum, tum apud cæteras arbores ma
 mam incurrit invidiam; tum ab ipsa quoque Nat
 communi omnium parente, sempiternâ sterilit
 est damnata: quin, multo æquius de Tilia nostra
 nas, quàm de Magnevi arbore, in nova Hispania,
 cinerit idem Balduinus.

Arbor mel, pluit Arbor opes, pluit Arbor Iacchum

Fila parit Arbor, & sibi gignit acum,

Excute mordaces spinofo pectore curas;

Pro Domino Oeconomum, quam colis, Arbor